

[Finansministeren.]

kommer til at afhænge noget af den praksis, der til sin tid måtte blive anlagt.

Det spørgsmål, det ærede medlem hr. Bladt rejste, ligger ganske rigtigt lidt uden for det, vi drøfter her i dag. Jeg har ikke selv haft lejlighed til at møde det før eller tage stilling dertil. Jeg vil gerne se lidt nærmere på, hvordan mulighederne ligger, men jeg vil dog sige, at jeg hører til dem, der er ængstelige ved de mange fradrag, og så er det næsten lige meget, hvad de skyldes. Jo flere fradrag der indrømmes — og befolkningen kan så godt lide disse fradrag, for man tror, det er en stor fordel — desto højere skatteprocenter skal vi arbejde med; det er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Peter Nielsen i. Derfor er fordelene til syvende og sidst stærkt begrænset.

Foged: Når den højtærede finansminister nu omtaler sine egne private boligforhold og fortæller, at han rødmer, når han er ved at udfylde det gule skema, er farven vel ikke så uvant. Dertil kommer, at det behøver den højtærede finansminister ikke at gøre. Der står ikke på skemaet, at man er pligtig at fradrage disse beløb, det er en ganske privat sag. Men altså, den højtærede finansminister udnytter også loven med fradrag til den yderste grænse, kan jeg forstå.

I anledning af den højtærede finansministers slutbemærkning om fradrag i al almindelighed vil jeg gerne sige, at det, der nu skal gennemføres her, i modsætning til det, det ærede medlem hr. Bladt foreslog, er fradrag uden dokumentation af nogle udgifter. Jeg forstod egentlig, at det ærede medlem hr. Bladts forslag gik ud på et fradrag efter dokumentation af udgifterne. Jeg har megen sympati for det ærede medlem hr. Bladts forslag, og selv om man måske nok synes, at det ikke ligefrem har sin plads inden for det område, vi behandler i dag, kan det vel sådan set være rimeligt at lade det passere, da det dog er et lovforslag vedrørende påligning af indkomstskat, der drøftes.

I øvrigt har den højtærede finansminister

sagt, at lovforslaget ikke er nogen revolution. Nej, det er sådan en lille eksplosion, og en lille eksplosion er ofte det, der sætter en revolution i gang. Vi andre betragter problemerne ud fra den synsvinkel, at en sådan petitesse nok kan være grundlag for helt andre foranstaltninger. Og så er der en betænkelighed: det er en restriktion. Det er en restriktion for boligejerne, at de nu har fået en regel, som de ikke må overskride; de må ikke bevæge sig inden for området, som det har været tilladt tidligere. Man har rettet dem ind efter en snor. Det er vel ikke, fordi den højtærede finansminister har været forsvarsminister, at alting nu skal sættes på linje, for så kan der komme mange ganske sjove ting fremover. Livet er nemlig så nuanceret, at den højtærede tidligere forsvarsminister må indrette sig på, at vi ikke kan rette alting ind efter en snor i skatteverdenen. Fradragene er i sin tid blevet indført som oftest med den socialdemokratiske regerings velsignelse eller endda på dens initiativ, og det skete, for at man kunne handle retfærdigt i mange enkeltssituationer. Jeg synes ikke, vi skal gå bort fra, at man i skattelovgivningen skal være så retfærdig som muligt.

Vi er efterhånden kommet ret vidt med at snakke om, at det er så besværligt. Ja, for hvem er det besværligt? I dette tilfælde er det besværligt for administrationen; den enkelte borger er ikke nær så besværet af det, kan jeg godt fortælle den højtærede minister. Den enkelte borger kan nok hitte ud af det gule ejendomsskema. Det er administrationen, der mener, at der er visse ting, der ikke er helt kontrollable, og derfor ønsker de denne ændring. Det er ikke noget ønske, der er fremsat af den enkelte borger, og vi skal da vist passe på, at vi ikke går så vidt, at det bliver administrationens besværligheder, der skal diktere, hvad der skal være gældende for den enkelte borger, når det, den enkelte borger får, i øvrigt er rimeligt.

Den højtærede finansminister var så inde på den betragtning, at de større husejere